

Arbres

Josep Carner

Fecha de publicació:
01/07/2004

Sello Editorial:
Edicions 62

Contacto de prensa

Nombre: Directora de
marketing i comunicació AIG:
Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 88 36

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:
nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

Arbres és el poemari amb el qual Carner, després de la guerra civil, va reprendre la publicació de llibres seus a Catalunya. Es tracta d'un extraordinari recull temàtic que, tal com afirma Jaume Coll a la introducció, "parla de les persones per mitjà dels arbres", i ho fa amb l'art consumadíssim d'un dels més grans poetes del segle XX. La introducció i els apèndixs del volum, i l'aparat de variants que acompanya els textos, ajudaran el lector a valorar els poemes i a copsar-ne la història particular i de conjunt. Josep Carner (1884-1970) va viure a Barcelona fins el 1921. després, la seva condició de diplomàtic el va portar a residir a diverses ciutats d'arreu del món fins que, el 1938, va renunciar a seguir en el càrrec per fidelitat a la República. Llavors es va exiliar definitivament, primer a Mèxic (1939-1945) i després a Bèlgica, on va passar els seus últims vint-i-cinc anys. Des de ben jove havia conreat la poesia i amb el curs dels anys, la qualitat humana i poètica dels seus versos va anar creixent fins assolir el grau més alt amb Poesia, el recull complet i revisat dels seus versos que va aparèixer el 1957. De la tasca de preparació d'aquell recull més vast en va sorgir prèviament Arbres (1953), que avui publiquem en edició de Jaume Coll.

Josep Carner

Josep Carner (Barcelona, 1884 – Brussel·les, 1970) és un dels grans poetes del segle XX. Entre els trenta i els quaranta anys, mentre encara residia a Catalunya, va donar mostres de la seva primera plenitud amb llibres tan extraordinaris com *La paraula en el vent* (1914) o *L'oreig entre les canyes* (1920). Des del 1921 va viure a l'estranger, primer com a membre del cos diplomàtic espanyol i, després de la guerra civil, com a exiliat. *El veire encantat* (1933) és un dels llibres cabdals de la seva segona plenitud, que culmina amb l'obra mestra *Nabí* (1941). L'última gran fita de la seva llarga trajectòria va ser el volum *Poesia* (1957), en què va refondre els llibres anteriors, va corregir molts dels poemes antics i n'hi va afegir de nous.